

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

"САМОСТІЙНА" ПОЛІТИКА ПРИ ДОПОМОЗІ МАЛОНИВ І МАКОГОНІВ

Петлюрівці змінили орієнтацію з крикливої, на "тиху, а не голосну" політику. — Домагаються, щоб Галичина після "міжнародних переговорів" залишилася під Польщею.

Петлюрівські Суси у своїй "самостійній" політиці все шукають якихсь капіталістичних Малонів та Макогонів. Без них вони, як риба без води, не можуть плавати у своїй політичній "самостійній" баюрі.

В часах "виродження нації" такими Макогонами для них були Денікіни, Пилсудські, Балаховичі. Потім орієнтувалися вони через Хшанів на Париж, а тепер вже йде зміна фронтів на лондонських Малонів через американських Макогонів.

Вся ця політика робиться тайно, щоб ніхто не дізнався і не перешкодив... грошей збірають. За грішми апелюють петлюрівці вже листовно.

З квітня ССС розіслав до "високоповажаних" добродіїв листа, в якому, як в тих казках з "Тисячі й одної ночі" оповідає "високоповажаним добродіям" про дуже хитру, але дуже тиху політику Свистуна й Стечишина. Лист цей починається так:

"Від часу відомих подій в Галичині минулої осені головна увага в нашій роботі в Канаді була звернена на акцію допомоги Старому Краєві. Навчені досвідом минулих років, ми рішимо поправити нашу акцію цього року багато більше планоно. Щоби забезпечити її успіх, треба було до цього часу вести акцію з тиха, а не голосно..."

Признають сусівські дипломати, що не були вони досвідчені до цього часу, а зараз так досвідчилися, що почали "акцію з тиха, а не голосно". Встановили "таємну дипломатію", розвінувши акцію, увійшли зносини з англійським Маломом, з одним американським Макогоном і з 40-ма федеральними канадійськими макогонами, і невдовзі піchnуть ціми макогонами терти в макітрі (в Лідзі Нації) свою "самостійницьку" політику.

Все це треба робити "з тиха, а не голосно", щоб не дізналася польська шляхта — дурить суси людей, апелюючи до них за грішми.

Це вже найновіша політична комедія петлюрівців — робити політику "з тиха, а не голосно". Коли вже таку хитру тиху політику провадиться, то певно хтось має право запитати: до чого та тиха, політика стремить? До визволення Західної України зпід Польщі при допомозі капіталістичних Малонів та Макогонів?

іно серед англійців, яка завжила б рішучо в тім, щоби Ліга Націй основно розслідувала польські погроми в Галичині і присилувала Польщу придержуватися міжнародних договорів...

Отака "тиха, а не голосна" акція! Виглядало б, що Польща не придержується міжнародних договорів. Що ж то є за ті міжнародні договори, до про них говорять "тиха, а не голосно" Свистун і Стечишин "високоповажаним добродіям"?

"Міжнародніми договорами" Свистун із Стечишином називають ті, що їх пороблено у Версалю, Парижі, Сен-Жермені, Женеві, якими попередіювано світ між капіталістичними хижакками й віддано шляхті Галичину. Після Свистуна й Стечишина виглядає так, неначе б то ціля тих договорів Польща мала б дати якісь там спеціальні права українцям в Галичині, але не дала їх, отож Свистун і Стечишин повели тепер "тиху, а не голосну" акцію, щоб т. права Польща дала. Значить, не визволяють Галичину зпід Польщі, але закріплюють її при Польщі "тихою, а не голосною" політикою.

Та чи вона "тиха, а не голосна" ота акція, то на неї треба долларів. Суси подумали до того, що тихцем може вадяться навіть зібрати більше долларів, як голосно. І от вони оповідають так:

"Є вигляди, що обставини можуть так зложитися, що треба буде сел вести або літа вислати свого делегата до Європи. А ГОЛОВНО ДО ЛОНДОНУ, БО ЦЕНТРОМ УКРАЇНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПРАЦІ МІЖ ЧУЖИЦЯМИ МАБУТЬ БУДЕ ЛОНДОН, де вже на днях в порозумінню з С. У. С. отворено Українське Інформаційне Бюро ЗАВДЯКИ АНГЛІЙСЬКОМУ ПОСЛОВИ МАЛОНИВ І ВИЗНАЧНОМУ АМЕРИКАНСЬКОМУ ГРОМАДЯНИНОВІ П. Я. МАКОГОНОВІ."

Отже, "високоповажани добродії", "з нагоди великого свята Воскресєня Христоного просимо Вас поспішити з жертвами... на фонд Інформаційного Бюро... на Фонд Визвольний і на вислаку нашого чоловіка до Європи..." а разом і на бурсу і т. п.

Одним словом, куди це оберіється, то грошей треба, головне "з'огляду на економічну кризу". Голосно апелювати за фондами — навряд чи буде користь не так "з'огляду на економічну кризу", як "з'огляду на нашу минулу "недосвідчену" політику, яку кляті більшовики обовязково викор-

стать і перешкождать збиранню фондів. З другого боку, як тільки започаткуємо збирання фондів ми, суси, то за нашим прикладом підуть "ліги британських українців", "стрілецькі громади" й інші "самостійники" й нічого з того не вийде, бо роздроблять і перешкождать. Тому краще тихцем, щоб ніхто не знав, ніхто не питав... а "високоповажаним добродіям" скажемо, що робимо ми "акцію з тиха, а не голосно" тому, щоб не дізнався польський консул, бо він — такий "пскрев", що як дізнається, то зараз же перемовить на свій бік наших Малонів та Макогонів.

Так оце ми "приватною дорогою" звертаємося до всіх макогонів, від Бенета пошавши, а на вас, "високоповажаний добродію", скінчивши, в справі нашої "тихої а не голосної" акції, яка ставить своїм завданням:

1. Щоб після міжнародних договорів Галичина залишилася під Польщею.
2. Встановлення в Лондоні за допомогою Малона й Макогона інформаційного бюро, яке має інформувати світ про більшовицький терор на Україні й готуватися до нападу на Радянську Україну після пляннів Пилсудського — через Варшаву на Київ.

3. Вислати чоловіка до Європи, щоб взяв участь в переговорах, що відбуваються зараз між провідом УНДО й представниками уряду Пилсудського.

Така... "самостійна" політика сусів через Лондон—Варшаву на Київ. А що цяка самостійна політика не може бути без долларів, то ви "високоповажаний добродію", дайте грошей — дайте й не питайте, нікому не кажіть... бо це "акція тиха, а не голосна".

Пословина каже, що "голова хитра на вигадки". А ми кажемо: не дайтеся знову петлюрівським макогоном дурити вас і не дайте ані зломаного цента на їхню "тиху, а не голосну" політику, бо з тими жертвами станеться те, що й зі всіма попередніми.

УРОЧИСТІ... РОЗПРАВИ.

З Познані сповіщають, що під час військової паради з нагоди імені Пилсудського людськи улаштувала контрдемонстрацію. Незабаром наспіла кінна й піша поліція та розігнала демонстрантів гутовими кийками. Кількох осіб заарештовано.

"Глас Народу" сповіщає, що з жіночої гімназії в Ржешові звільнено двох учениць, які відмовилися підписати листівку з привітанням Пилсудському (щоб поширити ці листівки, влада мобілізувала весь департамент апарат аж до листоїсних, спричинивши чимало скаридалів).

"ПАСТІРСЬКИЙ ЛИСТ" ЕПИСКОПА ГРИГОРІЯ ХОМИШИНА

Коли УНДО почало переговори з представниками Пилсудського, то греко-католицькі єпископи із своїми партіями почали перебігати УНДО, заявляючи перед польською шляхтою свою лояльність польській державі. Єпископ Станіславський Хомишин видав з приводу цього листа, з якого нище наводимо уривки. Ось вони, читайте й переконатесь, кому служити греко-католицька церква та її провідники:

"Коли маємо проти себе побідного і переможного, то будини доказом великого нерозуму ставати з ним до боротьби"

"А ще вніше в інішім нашім положенню повинно нам присячувати світло віри, котра каже, що ніщо і нігде не діється без божого привидіння"

"Коли ми стратили свою державу і свою владу та опинилися в іншій державі, то ми повинні зрозуміти, що се для нас ДОПУСТ БОЖИЙ, і що хотів чужу владу, МУСИМО ПРИЗНАТИ, бо нема влади, яка не була б від бога". "І тій власті мусимо підчинитися".

"І тому наше негативне (вороже, Ред.) становище до польської держави... не відповідає вимогам ані простого розуму, ані віри й етики..."

"А вже рішучо треба осудити, як се всі наші єпископи зробили минулого року у спільнім пастырським листі — всіякі саботажі і тайні організації"

"А вже чистий глум над нами перфідна оборона більшовників, які самі нищать наш нарід на Великій Україні"

"У нас ніколи не було політиків і політиків, як побідидала вповні католицької ідеології"

"Даремне всіяке береження і чваніння над державою, коли її не береже бог"

"розсудна і реальна політика вимагає, щоби зазначувати також повну лояльність до держави, в котрій тепер знаходимося"

"НЕ РАДА АМБАСАДОРІВ, АЛЕ ПРИВИДІНЕ БОЖЕ ПОСТАВИЛО НАС, як частину українського народу під владу польської держави і сему зарядженню мусимо підчинитися. Для нас ніяк вистачає, що всіяке зарядження чи допуст божий наймудріший, найясніший а для нас найхороший"

"Хотийби нас держава гнобила і переслідувала, то таки маємо завідати і вроди зазначувати свою лояльність"

"наша лояльність має до того стремити, щоби польська держава була сильна і з а б з е з п е ч е н а... бо сеги домагається інтерес і добро самого українського народу"

"Увійм собі, що одного дня українцями зневажені поляки від нас забиратимуть і нас самих лишатимуть і що тоді з нами діється? За кілька годин приходить за Збручу хмари більшовників, які замкнуть наші церкви й обернуть на доми забави або розпусу, духовенство й інтелігенцію по части вистрільють по часті вишлют на солов'ячій острові, а сам нарід згноблять і убоють в нім все, що людське і учинять з него шось гіршого ніж худоба"

"інтерес українського народу се також інтерес польської держави. Історія спела оба народи не на те, щоби взаімно себе побивати, ненавидіти і нищити, але щоби узладити по справедливості взаімі відносини і СПОВНИТИ ВЕЛИКУ МІСЮ, ЯКА НА СХОДІ ЧЕКАЄ ОБА НАРОДИ!"

Це останнє речення — **"І сповнити велику місію, яка на сході чекає оба народи"** — це заклик єпископа Хомишина до своїх вірних готуватися разом з польською шляхтою до походу на Радянську Україну. Хоч вищенаведені цитати з єпископового листа самі говорять за себе, то ми ще повернемо до них іншим разом.

блення філії монреальського банку у Вінніпегу в грудні минулого року, чому він не подав про засуд одніацятьох молодих хлопців у Вінніпегу, які з револьєрами в руках грабували людей, сплячучи їх на вулицях, і за винятком двох, всі вони "слов'янського походження", як писав "Укр. Голос".

Ані слова не відповів нам "Кан. Фармер", чому він все це промовчав, не сказав якого походження, і де виховані ці молодці і чи їхні вчинки "тяжко

шкодять доброму українському іменеві в Канаді" чи "легко наші запитання, "Кан. Фармер" тільки вилаявся. Лайка — не відповідь. І не для себе ми вимагали відповіді, але для тих, що читають "Кан. Фармера" і "Укр. Роб. Вісти". Тепер ці читачі бачуть, що "Кан. Фармер" бреше й сам своєю брешнею авднівся, коли ми заставили його її істи.

В неділю, 19 квітня, відбулося в Колмеї, Алта масове майнерське віче в справі референдуму над прилученням Майн Воркерс Юніон оф Кенета до Воркерс Юніті Лїг. Восьма година вечером. Зал заповнена майнерами. Голова Кадворт відкриває віче й покликає до слова першого промовця т. І. Стокалюка. Тов. Стокалюк в довгій промові розповідає майнерам історію майнерських боїв, про роллю Американської Федерації Праці. Трейд енд Лейбор Конгресу і Мошерового Всеканадійського Конгресу Праці. Головною спиновою на тому, як Майн Воркерс Юніон оф Кенета опинився в тому "всеканадійському" і як ті організації тепер підтримують політику Бенета й його заборону довозу радянських товарів до Канади. На закінчення закликав майнерів голосувати 11 травня за Воркерс Юніті Лїг.

Другим промовцем був тов. Брей і оповідав про боротьбу майнерів з Левитом, Морисоном та іншими і також висловлював чому майнери повинні голосувати за Воркерс Юніті Лїг.

По промовах були питання, на які обидва промовці відлучно відповідали. Віче тягнулося поверх-дві години, а реакціонер на дебати не прийшов. В день на майнерському мітінгу заговорили реакція, коли читано й дискутовано листа від

екзекутиви в справі референдуму. Реакція говорила, що вона є проти Воркерс Юніті Лїг, бо там комуністи працюють. Але нам не треба слухати реакції, а взятися від тепер до праці, щоб 11 травня майнери солідарно голосували за Воркерс Юніті Лїг.

Всі наші організації в майнерських місцевостях своєю активною працею повинні підготувити майнерів не тільки українських, але всіх до голоування. Так само повинні всі взяти участь в пріоритетнім світлі під проводом компартії Воркерс Юніті Лїг. Святкування 1 травня усіх майнерів Кросс Нест Пес відбудється в Блеймор. На него повинні прийти майнери не тільки з Бельві й Гилкред, але й з Корбин, Мішел і Ферні й задемонструвати свою пролетарську солідарність перед буржуазною запротестувати проти того тяжкого положення, в якому тепер майнери перебувають.

Товариші майнери! До чего свята кличе нас наша революційна організація, комуністична партія й ми повинні піти всі, як один за її покликком, бо вона бореться за всіх висизкуваних і поневоленних.

Всі на демонстрацію 1 травня! Всі голосуйте за прилученням до Воркерс Юніті Лїг 11 травня!

Колмеї, Алта.

Робкор.

"КАНАД. ФАРМЕР" ВДАВИВСЯ

"Кан. Фармер" з 24 квітня вмістив "відповідь на відповід" наших статей, якими ми приписували цю жовтоблагитну шмату за її подлий наклеп, фактами показавши, "хто шкодить доброму українському іменеві в Канаді". Цілу статтю написав "Кан. Фармер", але ані одного наведеного нами факту не заперечив, отже погодився з тим, що ми йому підсунули під ніс.

І закрутило ж йому в носі від того "букету". Все, на що сиромоголися збиті з панталіку редактори найстаршої й найдурнішої газети, то лише напад, що "не знати ще, що прописати покаже". Редактори "Кан. Фармера" стали тут в ролі тих хлопчиків, що побивались між собою, кажуть один другому: "Будеш ти йти попри мою хату, то я тобі покажу!"

Ми не говоримо про те, що суд покаже, чи що на суди вийдуть в справі вбивства в Арбор Вайте. Може редактори "Кан. Фармера" самі поведуть на суд комунізм — справа не в тім, що буде, але в тім, що "Кан. Фармер" вже написав брехню й зараз бачить, що спіймано його за брехливий язык, не знає як викрутитися.

Поки то ще буде суд, поки то ще щось на нему "вивийтисі", то "Кан. Фармер" у своїй "відповіді на відповід" признався, що він брехав про подію в Арбор Вайте, змішавши її з комунізмом, бо мовляв... і інші брехали й зараз нічого немає на виправдання.

УВАГА! ПРЕКРАСНА РАДЯНСЬКА ФІЛЬМА УВАГА!

"КРАСІН"

Старанням Провкму ТУРФДім в Едмонтоні, Алта, демонструється прекрасну наукову фільму "КРАСІН" в Аларбті. Фільму буде висвітлюватися в слідуючих місцевостях:

КОЛМАН, АЛТА. — В четвер, 30 квітня, в годині 8.30 вечером, в Укр. Роб. Домі.
МЕДИСИН ГЕТ, АЛТА. — В суботу, 2 травня, в годині 8.30 вечером, в Укр. Роб. Домі.
НОРДЕМ, АЛТА.—В понеділок, 4 травня, в годині 8.30 вечером, в юнійній саль.

МИТНА УГОДА МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ Й АВСТРІЄЮ НАРОБИЛА ПЕРЕПОЛОХУ

Європейська громадськість раптом заворужилася. У пресі повно коментарів, націоналістичні газети Франції та її васали здобули нову поживу, дипломати вживають заходів, — одно слово, робиться таке, наче скоїлася подія, що захитала цілий світ.

До теперішнього заворуження спричинило доіпру складений проект митної спілки між Австрією та Німеччиною. Уряди обох цих держав зваяляють, що тут ідеться про перший крок на шляху до Бріаннової "нап Європи"... Натомість націоналістичні газети Франції та її васали заперявляють, що цим проектом, мовляв, порушено Версальський та Сен-Жерменський "мирні" договори.

Ціаком безперечно, що Австрія не є життєздатний державний утвір, а тільки обривок колись великої держави. Теперішня Австрія, як держава з 6 мільйонами людности, що з них 2 мільйони припадають на столицю Відень, наче слабує на водянку голови. Якщо австрійська підявоєнна потвора стала "самостійною" державою, то тільки волею держав-переможниць та через істеричний страх Франції перед німецьким реваншем.

Коли після катастрофи на фронті восени 1918 року гнила австрійсько-угорська монархія розвалилася і дедалі вище підносилися революційні хвилі, соціал-демократія протипоставила революційним вимогам робітництва гасло про "ан-

шлюс" (приєднання Австрії до Німеччини). Цим гаслом "австро-марксистів" мали на меті затухувати революційні плями моменти та потопити їх у націоналістичному чаді. Прот: соціал-демократія, яка тоді тримала владу, не зважилася зробити цей, хоч і зовсім не революційний, крок. Щого не хотіла Франція, а в самій Австрії проти "аншлюсу" заперечували "християнські соціалісти", які ще й досі не зреклися своєї мрії про утворення великої католицької імперії в Австрію як центром.

Влітку 1922 року нежиттєздатна Австрія мало не випустила душу. Австрійська буржуазія та її тодішній уряд на чолі з католицьким прелатом Зайнедем кинулася в обійми Ліги Націй. Австрія стала надірковою нацією міжнародного капіталу. Йї дали позику на 100 мільйонів долларів, "оздоровили" її.

1926 року, коли в Німеччині була начеб то висока конюн-

ктура, в Австрії зчинилася гостра криза. Вона була неминувача тому, що всі ті держави, які повстали замість колишньої австрійсько-угорської монархії і перед війною були головними ринками збуту австрійської продукції, почали відгороджуватися бар'єрами від довозу австрійських промислових товарів. Тоді в Австрії знову поширився рух за приєднанням до Німеччини.

У Німеччині — запевняли австро-монархисти — наш претитуюк. Якщо Австрія з'єднається з Німеччиною, це розв'яже всі проблеми. Австрійські аграри та скотари зможуть збувати в Німеччині свої продукти, а австрійська промисловість...?

На це питання не могла відповісти навіть соціал-демократія. Але за тих часів до руху приставали дедалі більші маси дрібної буржуазії і навіть робітництва. Ображувок був претитий: в Австрії безробіття багато більше, ніж у Німеччині,

а коли обидві держави об'єднаються, то зменшиться безробіття і в Австрії.

Тим часом ситуація ґрунтовно змінилася. Зчинилася світова господарча криза, криза капіталізму взагалі. Безробіття в Німеччині не тільки абсолютне, а й відносно більше, ніж в Австрії. Процес пролетаризації та руйнування дрібної буржуазії відбувається в Німеччині швидше, ніж в Австрії. Аграрна криза в Німеччині теж дуже впереджає сільсько-господарську кризу в Австрії. Тим то Німеччина вже не є ні для дрібного селянина, ні для дрібного буржуазіні для робітника, що перебуває ще під впливом соціал-демократів, обітованою землем.

Теперішній проект митної спілки, що фактично означає перший і найбільший крок на шляху до "аншлюсу" і що спричинив стільки газасу, не має протє відгуку в широких масах Австрії та Німеччини.

Маси бо робітництва, трудящого селянства та дрібної буржуазії вже звернулися в усіх рецептах, якими обіцяють усунути кризу в межах капіталізму.

Для німецької буржуазії, яка не може дати волі своєму імперіалістичному прагненню колоній, яка терпить від браку ринків збуту, цей крок означає стати ближче до Сходу і насамперед до балканських країн. Митна спілка з Австрією означає, що митні кордонні Німеччини вже сягають до Італії, Югославії та Угорщини. Яка заплата дістане австрійська буржуазія від німецької за цей "національний подвиг", покищо вкрито таємницею. В Німеччині дуже більшою імперіалістичні апетити.

Революційне робітництво стежить за цими подіями з якою найбільшою увагою. Воно бо знає, що є тільки одна шляху, за яку Франція дозволить Австрії об'єднатися з Німеччиною: це — приєднання Німеч-

чини до протирадянського фронту. Тим то революційне робітництво обох країн особливо пильнує.

Лео Байє.

РОБІТНИЧІ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

Професійний Союз робітників Радянського Союзу запрошує робітників капіталістичних країн, щоб ті вислали своїх делегатів до Радянського Союзу і наочно переконалися, як життя і працюють робітники в Радянським Союзі, щоб пізнали самі як то виглядає на "нужда" й "голод", як то виглядають ті "примусові роботи", що про них так багато пишуть ці буржуазні газети.